

संस्कृत
अ. नं. १३

यादिक
प्रयोग

संन्यासविधि

(1)

श्रीगणेशाय नमः॥ अथ योगपट्टविधिलिख्ये॥
तत्रादौ पर्यंकशौचविधिः॥ वामेभ्यागतपादाभ्यां च
हस्ताभ्यां च दाक्षिणे॥ मृद्धिभागं विमल्यथा॥ गरुडा
सन संस्थिता॥ पादयोश्च मृदः॥ पंचचक्रास्ति स्रय
वच॥ द्वेचैकां च मृदे दद्यात्तानुजंघादितः क्रमात्॥
करयोदशसत्यादौ द्वितीये पंचसप्तच॥ तृतीये
शटचतिस्रश्चतिस्रो द्वेच चतुर्थके द्वेचैकां च मृदे
देद्यात्तौ चै पर्यंकसंज्ञिके॥ इति पर्यंकशौचवि
धिः॥ तत्र संप्रदायविधिः॥ अधीतविद्यसम्य
श्चेदद्याच्छ्रद्धायोगपटंगुरुः॥ पादौ मृदाभिप्रक्षाल्य

११

(२)

१

पादुकाभ्यां गृहं ब्रजेत् ॥ द्विगुणं कटिस्थं च ब
ध्वा वा सो भी वंध च ॥ उच्चाशनं प्रकल्पोपदिष्येत्
त्राक्ष्यया गुरुः ॥ सभ्युदितस्य सुर्वं शंखाभिषेचनं ॥
देवतु ॥ गुरुणा विधितस्य सुर्वं शंखाभिषेचनं ॥
वासोमात्रादि कंदला गुरुणा यतिभिः सहः नम
स्तस्य प्रक्षया शस्तोत्राणि च पठेत्तथा ॥ वस्त्रचोपरि
संधार्थं बंधमिष्यतिभिः सहः गीताध्यायविश्व
रूपं भक्षराज्योत्तमेव च ॥ ततो नाम प्रकृत्यो गुरु १
णा सर्वसंमतं ॥ तीर्थाश्रमवनारण्यगीरीसाग
रपर्वताः ॥ सरस्वतिभारथी च पूरीनामानि वेदश ॥

(2A)

श्रीपादसंज्ञेयावाच्यं नाम तस्य यथा तथा ॥ आया
नभ्याह्नयाकापंदिश्या व्याख्यादिकं सदा ॥ योगपटो
पिदातव्यः किञ्चिदसम्यक्परीक्षिते ॥ ईसाक्षागुरुणा
दत्ता गृहीतारसास्यपे ॥ उत्थापयत्ततः सम्यक्कुरु
यस्मिन् गृहान्वितं ॥ सदोरकं नमस्कृत्य द्रुतं ज्ञेयं
यतीस्तथा ॥ ईति योगपटविधिः ॥ अथ आतुरसं
न्यासः ॥ अथांगीरोक्त आतुरसंन्यासः ॥ आतु
रं विज्ञेयोस्ति न धिनेव चर्त्तयाः ॥ प्रेष्यमात्रस्त
संन्यासो आतुरं विधीयते ॥ आपासमीपे गृह्य
तिथ्यादि ॥ अवलोक्य सर्वकं स्नानं संध्या वंदनं ह
स्तसंन्यासं संकल्पः ॥ तत्र जीर्य प्रधानसंकल्पः ॥

(3)

२

प्रेमो धारमहावाक्यं ॥ ॐ नमः संन्यस्तं मया ॥
ॐ भुवः संन्यस्तं ॥ ॐ स्वः संन्य ॥ ॐ भू भुवः
स्वा संन्य ॥ अत्रोष दुःख निवृत्ति निरिती शयानं
दः ॥ प्राप्ति परमपुरुषार्थं प्राप्य ये परमहंसा श्रम
संन्यासं करोमि ॥ इति संकल्पः ॥ संन्यासोचितं
शौचं हस्तौ ॥ पंचमस्य वै शम्भोपनीया ॥ पुनः
स्नानं हस्तौ अपउच्छृणु ॥ पात्रे हस्तौ ॥ ततो यं
दक्षिणेन पार्श्वे जुहोति ॥ एष अग्निप्रशोयः
प्राणाः प्राणं गच्छे स्वायोनौ गच्छे स्यात् ॥ इति २
प्रथम अहुतिः ॥ आपो वै सर्वदेवताः ॥ २ ॥

(3A)

सर्वाभ्यो देवताभ्यो जु होमि स्यात् ॥ ३ ॥ ततः पा
त्रच्छ शेषतो यंच आशुः विशान ईद्यनुवाक्ये
नाभिमंय पुत्रैः नानार्याश्च विते नानायाश्च लो
केषणयाश्च मया सत्का ॥ ३ ॥ स्यो हेति ॥ हस्तेना
दाय तदुदकं पिबेत् ॥ अत्र यं सर्व भूतेभ्यो मतः स्या
हेति पुनः द्वितियं पिबेत् ॥ ३ ॥ संन्यस्तं मया ॥ स्या
हेति त्रिः शेषं पिबेत् ॥ ततो न्यपवित्र जलं अंज
लिद्वर्णं गृह्णीत्वा प्राच्यां दक्षिणस्यां प्रति
च्यां उदियां ॥ ततस्तर्णं शिवार्थं स्थापितान्

(६) केशानुत्पाद्यविष्टययज्ञोपवित्तं मल्लीत्वानीः॥
२ काश्यपस्य कीदृशप्रश्नाख्यः॥ आपो वै सर्वदेव
ताः॥ सर्वेभ्यो देवताभ्यो जुहोति स्यात्॥ ॐ
॥ स्यात्॥ ईह ॥ सह जुहुयात्॥ उ
र्ध्वमध्यादिशी प्रयेकं नीनये ये तु त
तः सूर्यादिभिर्मुखो उर्ध्वबाहुः॥ संन्यस्तो
मिति॥ त्रिवारं ब्रूयात्॥ तदनन्तरं जीवति चे
न्न पुनश्च हंगधेत्॥ ततः सहस्रं प्राप्य विधि
वत्॥ महावाक्योपदेशादिकं कुर्यात्॥ मृते ३
पि संन्यासिनां उर्ध्वदेहादिकं न कुर्यात्॥

(4A)

अहिताग्निश्चेत् ॥ प्राज्वापत्या वैश्वानरीत्रे
धात्रे विद्यां वा ॥ सर्वत्र दक्षिणमिति कुर्यात्
॥ ईक्षाशक्तो ईष्टदेवताया आवाहनीयेष्टर्ण
इति जुहुयात् ॥ असौ स्वर्गयत्नाकार्यस्योह
ति अहवनिर्देवसमयानि प्रज्वाल्य ॥ मन्म
या अप्सु निक्षिपेत् ॥ अयं ते योनिः ॥ याते अ
ग्ने ॥ ये अई० ॥ येति द्वाभ्यां ॥ अग्नमग्निं समो
प्यसंन्यसेत् ॥ इति अतुरसंन्यासः ॥ अथ
यतिमरणकर्तव्य

(5)

४

तामहाउशम्भनाः॥ यत्तौ मृतेन वपनं नोदकं
नैव च क्रीया॥ नाशौ च नैव शोकश्च बध्ना
जोतिनामपि॥ वशस्सर्गनदाहं च विपिनै
स्याद्गुरुयतौ॥ सापिंडो करुणतेषां न कर्तव्यं
भुजेवतु॥ एको दिष्टं न कृत्वि तयतीनां तु कदा
चन॥ मृतेन दहनं कार्यं परमहंसस्य सर्व
दा॥ कर्तव्यं न वपनं न तस्य नाशौ च नोदकक्रि
या॥ अश्वत्थे स्थापिते तेन स्थापितो हिम
हेश्वरः॥ दर्शनात्सर्पनात्तस्य सर्वनस्येति

(5A)

पातकं कूटिचकं संप्रदेह दुः॥ इति अत्रुर्सेन्या
स विधिः॥ समाप्तः॥ ६९॥ अथ यति संस्का
रः॥ सिध्यं नंतरया पुत्रादिः किं प्या स्नात्वा
अधिकारसीध्यर्थं वपनं सत्त्वा चर ए कू यतिम्
तत्र संसत्त्वाः॥ करीष्यमा स्यति संस्कार अधि
कारार्थं स धृत्रयात्मकं प्रायश्चित्तं स धृमे
कैक गो निष्कृय द्रव्यद्वारा अहमा चर इष्ये
इति संकल्पमद्वयकं सत्त्वा वपनं कू यात्॥ पु

(6)

५

त्रातिरिक्तवपनं नेति ने चित् ॥ देशकालौ
संकीर्त्य ब्रह्म तं नारायणं ऋषिं शुभिक्षु
शौनकोक्तविधिः नासंस्कारं करीष्ये ॥ इति
संक्षेपः सकृद्व्याख्यानं नवकृतं शमायतीर्थं
दके नाहरयतात् उदकं ॥ गंगेच यमुनेचैव
गोदावरिसरस्वति ॥ नर्मदासिंधुकावेरिज
लेस्मिन्संधिनिधीं कुरु ॥ नारायणपरंपरं ब्र
ह्म ते नारायणं परं ॥ यश्च कीचिज्जगत्सर्वं
व्याप्य नारायणं स्थितः ॥ तस्य ते श्रुयते नापि अं

रं

५

(6A)

नरबहि सर्वं ॥ व्याप्य नारायण स्थितं देवदत्तं
तया कश्चित् सर्वं कर्मैव विहसति गता ॥ ४
एतन्मैव सत्यापितस्य बभूव न दुच्यते ॥ ईशै
तैर्मन्त्रैकलक्ष्मणमिदं यः ॥ प्राणायामपुरःसरं
शैलमन्त्रैर्विष्णुस्तैरुपोहिदैतितिसृष्टिभिः ॥ य
तैस्तानं कारिता ॥ पश्चात्तद्वरीरं ममैव वस
चंदनादिघुपचारैरभ्यर्च्य ॥ शिवेशरीरमारोप्य
गंधपुष्पैरत्नैश्च मन्त्रघोषैश्च शब्दादिभिर्दुंदु
भिर्नारवैरवैरादिग्रामास्त्रादिमुदिचीवादिशी

(७)

६

नीत्वा शुद्धदेशं समाश्रयेत् ॥ नदीतीरेष्वथ मु-
ले देवतालये वा धस्ताद्भ्रूवक्षस्य गतं कुर्या-
द्यथा विधिततो ऋषिर्व्याहतिभिः संप्रोक्ष्य दं-
डप्रमाणं मधोगतो चेतुरस्रा देवयजनं ना-
म्नीस्वनिलातमध्ये सुदमगर्तसाधहस्त-
परमितं हस्तासमव्याहतिभिः पंचगव्येन
प्राक्षजलसमाधियुक्तगर्तस्थाने महानदी-
वापरीकल्मः तत्र पंचगव्यं प्रक्षिप्य दक्षिणा
ग्रान् कुर्यात् नार्तिर्यसा विद्या शरीरं संस्नाप्य
शौउ शौपचारै रभ्यर्च्य तुलस्यादिमिली

६

(७५)

तपुष्यमात्मनिरतं ह्यसुविद्वो हव्यरक्षस्येति॥
शरीरगतेन द्यौवाविधाय॥ ॐ ईदं विष्णुवि०
सुरेश्याहेति दक्षिणहस्ते दंडं त्रेधा हस्तानि
धाय ॐ हृदयः सह हृद॥ परेण नाकं निहतं
ब्रह्मविष्णुजैते ते द्यौयो विशंति॥ वेदांत
विज्ञानमुनिश्रीतार्थाः संन्यासयोगाद्य
तय शुद्धसह्या॥ ते अमृतो केतुपरा त काले
परामृता त्परीमुच्यन्ति सर्वे इति हृदयं जपेत्॥
पुरुषस्तु भ्रूवोर्मध्ये जपेत्॥ अमृतं विवर्द्धति

(8)

मुद्रिजपेत् ॥ विष्णो रराटमसि विष्णो एष्ट
मसि विष्णो अन्ने स्या विष्णो स्वरसि विष्णो
७ ध्वजमवैष्ठवसि विष्णवेत्वा ॥ इति नाभौ
जपेत् ॥ देवस्य ह्वास वि० ॥ हस्ताभ्यां ॥
इति कर्णयोः ॐ ह्रिमि ह्रिमि मण्डला
तामातरमप्यगात् ॥ ह्रयास्य पुत्रैः पशु
भिर्योनो दिष्टिसिद्धाता भित्तमंत्रेण
मूर्धनि मस्मना यरशुना रं रवेन नारीके
लेन वा भिद्यात् ॥ द्विरेषे द्रुनं कतमं शक्त ७
श्रुति धिरसि गुड पिंड मन्यदा फलं नारी

केलादिनीधायमिद्यादिस्याचारः॥॥दक्षै
 राधराधप्रणवेणदेवयजनंलवणंसिक्
 तादिनांहरयेत्॥नद्यादौचैधिरौभेदना
 नंतरंभूदिस्यादिनामिमंयदभैराधराध
 भूवभुवःसुवराभिर्यामिःमंयपाषाणे
 दृढंबध्वाजकेमहाहृदस्यएवरास्वा
 हातेनमिक्षुदेहांतेनमिक्षुदेहंमोचये
 त्॥ततोअग्निनाग्निःसमिध्यंछीतेक
 विर्ग्रहपतिर्युवा॥हव्यवाद्भुक्तास्य॥

(१)

हृदः हृदगे अनाविप्रो विप्रेण संस्तसखा
संस्त्यासमिध्यसेत् ॥ तं मर्जयंत सुकृतं पशेवा
वानमाजिषु ॥ स्वेक्षयेषुवाजीनं ॥ वक्षेन च
॥ ० ॥ तदेवा ॥ इति च तस्रो रचः ॥ ॐ इति सु
क्तः ॥ चितं माज्यं ॥ वाग्देवि अधितं हिः के सो अ
ग्नि ॥ विक्ष्वातमग्निः ॥ वास्यति होता नम उ ए
वक्ता ॥ प्रादो हि विः सामा ध्वर्युः ॥ वाचस्पते
विधेनामम् ॥ विधेमते नाम ॥ विधेस्त्वम
कं नाम ॥ वाचः स्यतिः सोमं पिवतुः ॥ अस्मा
सु न एम धं स्यात् ॥ १ ॥ पृथिवी होता ॥ द्यौरध्वर्युः ॥

(9A)

रुद्रो गीतः ॥ बृहस्पतिरुपवत् ॥ वाचस्पते
वाचेवीर्येण ॥ संभृततमेनाक्षसे ॥ यजमायवा
य असुदेवस्करस्ये वाचस्पतिसोमं पिबति ॥
ज्जननदिंश्चिदिद्याय स्वाहा ॥ अग्निर्होता ॥
श्विनाध्वर्युः ॥ त्वष्टा गीतः ॥ मित्रपावता सोमः
सोमस्य रोगः शुक्रः शुक्रस्य रोगः श्रोतास्त
इंद्रसोमाः ॥ वातपेहवनश्चतस्वाहा ॥ स्वर्यते
यक्षुः वातं प्राणः द्यां पृथ्वीं ॥ अंतरिक्षमम ॥
अंगैर्यज्ञं पृथिवीं रुद्रैः ॥ वाचस्पतिर्धि

१०)

९

द्रया वाच्या अधी द्रया जुह्व दिवी देवा वर्ध
होत्रामे रय स्वाहा ॥ अच्युत पाजा अभय
स्य उद्भूता वाचस्यति सौमसपात्मा देव्याः
स्ततुश्चेदिमासनुष्यः ननमो दिवे नमः पृथि
व्ये स्वाहा ॥ ५ ॥ इति पंचातुवाक्यसंग्रहाः ॥
आतो देवा अवंतु न इति षतचो जपित्या ज
न्मासै भाविपापैर्मुक्ता वयं अश्वमेधफलं प्रा
प्नोति प्रावयं व्ये नमस्तु स अवभृथ बुध्या ९
स्नात्वा गंधादि छत्वा नैवेद्य रोष गृह्णित्वा अ
गमनात्सवादधिस्तवा गच्छेयुः ॥ उच्चैरिति

(10A)

स्मरणं पुरःसरं ॥ पुत्रैश्चेत्प्रकेतुनेति अवकां
गर्तस्य हृदयस्य वा पश्चाद् द्विर्विशय होतवदेक
स्वरेण संज्ञेत् ॥ ततो अनादिस्यादिति विशेषः
ततः कर्ता स्नाया च मयि सिद्धिगतः तस्मात्
महीभूतस्य नायाय एव कृषिणोऽप्यर्थे तर्प
णं करिष्ये इति सूक्तम् ॥ ॥ स व्येने देवतिथे
नैव आत्मानं तर्पयामि ॥ अंतःशतमानं तर्पया
मि ॥ परमात्मानं तर्पयामि वावसापं लंकुर्घातु ॥
शुक्लपक्षमृतस्य केशवादि द्वादश नाम प्रेषिः ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com